

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3

[S.l.], [12. Jahrh.]

III Regn.

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

113v

אלהי עליון מגן וזבן דוד תבית אוהדי
 וית תוריא בכסף כרעיו חמשון וזבן
 שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלת ושלמים
 ויעתר יהוה לארץ ותעצר המצפה מעל
 ישראל ובנא תמוז דוד מדבחה קדם
 יי ואמק עליון ונכסת קודשיו וקבל
 יי עלות דודו ארעא ואותכל
 מיתנא ישראל מעל

ה

מיתני פסוקייה דימפרטא אדוקי ח כרמכס לן
 וזית דפליגן ליה פסקות דמפרטא בכס ואית דפליגן
 ליה וסימניהן ויעל וקטורין העלמה שוכב ויהוצב
 להומין והטבנה טוב יותר ודרכי יפד עטרי ואחיה
 ירה ירוד לבי חוקר ובעלה גבי ותהי אחיה ובהי
 טענה כי ולימגיל אל נא יפוקה שוכר יבא ענג
 רמיתני ויקטא מילוכים ואלים ותכונן ובלוח שוחמי
 עוררות ירמתי והכבדתי ב בו ושיליה

דכו שונם ואמיתיאו יתה למיכא והצעה
 יפה ערמא ויהו למלך סכנת ותשתחו
 והמלך לא ידעה ועל יביתא שפירא
 ער לחרא ותות לבילא קדומושפת
 ליה ומיכא לא ידעה וארצה כדעת
 מתבשא לאמר אני אמלה ועש לי
 רכב ופרשים וחמישים איש רעם עניו
 וארציה בר חגית מתעבד למימר אמר
 אמלוד ועס ליה רמכיל ופרשיו חס
 וחמשיו צבא דדופין קדמויה ולא
 עעכו אבו מיימי ללמימר מוחס כסח
 עשית תם הוא טוב תאר מאה ואח
 ילדה אחרי אבש לים ולא אמלחיה אמר
 מוויחיה למימר מידו כדיו את עמיד
 ואח הוא שפיר בדורא לחרא ומדנה
 ילדת בטר אבש לים וההו רמיה עס
 יואב בן צרויה ועס אמיתר המוועין
 אחרי ארציה והו פיתגמיה בעינא
 עים וואכ בר צרויה ועים אבית סנה
 ופערין בטר ארציה וצרוק חבדון
 ובניהו כו דהוידע ונתו הנביא ושמעו
 ודע והגבירים אשר ירוח לאהו
 עם ארציהו וצרוק כהנא ובעלה בר
 יחודע ונתו נביא ושמעו ודעו
 וגבירא דלרוח לא הו בעי צתאותהו
 ויזבח ארציהו עאז ובקר ומריא עם
 אבו היחלת אשר אצל עין וזל
 ויקרא את כל אחיו בני המלך וכל
 אנשי יהודה עכרי המלך ונכם
 ארציה עאז ותורח ופטומין עם
 אבנא כמותא ובכסר עיו קצרא

ה

וחמלה דוד וקו בא מעים ומכהו בכעזים
 ולא יחס לו ומלכא דוד סיבעל בזומין
 ומכסו ליה בלבושיו ולא שחיו ליה
 ויאמרו לו עבדיו יבקשו לארצו
 המלך גערה בתולה ועבדה לפני המלך
 ותהי לו בכסת ושכבה בחיקה וחם
 לארצו המלך ואמרו ליה עבדך
 יבעין לריכוני מלכא עלימא סתולה
 ותשמישו קדם מלכא ותהי ליה קריבא
 ותישכוב לחותך ושחן לריכוני מלכא
 ובקשו גערה ופה בכל גבול ישראל
 ומצעאנו את אבשג השונמית ומבאו
 אתה למלך ובעי עלימא שפירא אכל
 תחום ישראל ואשכחהו את אבשג

ה
ה
ה
ה

ארציה ח חפין ו בק ומימנון סננסא ויעירן להביע הידיע וולי
 ויענה הישמוניה ועטת עליהם ב בו בעי

114R

וזמן תכל אחוהו בעי מלכא ולכל
 צדו שבט יהודה עבדי מלכא ואת
 נתו הנביא ונביו ואת הגמדיים
 ואת שלמה אחיו לא קרא ונת נתו
 נביא ונביו ונת צבדא ונת שלמה
 אחוהו לא זמין ויאמר נתן אל בית
 שבע אם שלמה לאמר הלא שמעת
 כי מלך ארצו בוחצת וארצו הוה
 לארבע ואמר נתן לבת שבע אומיה
 השלמה למימר הלא שמעת ארז
 מלך ארצו בר חצת וריבוצא הוה
 לארבע ועתה לבי איבער נא ענה
 ופליט את נפשו ואת נפש בנך שלמה
 ונען אתא אמלכונך כעון מלכא
 ושחלית נפשו ונת נפש בידו
 שלמה לבי ובא אל המלך הוה ואמרת
 אלו הלא אתה ארצו המלך נשבעת
 לאמיתך לאמר כי שלמה בנך ימלך
 אחרי והוא ישב על כסאו ופדוע מלך
 ארצוהו אלוהו ותשלית לות מלכא
 הוה ותזמין ליה הלא את ריבוצי כי
 מלכא קיבצתא לאמיתך למימר ארז
 שלמה ברך זמלך בתרי והוא תנב
 על כוסו מלכותו ופדיו מלך ארצו
 הוה עווד מרבות שם מרבות טס
 עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי
 את רבדיו והא ער דאת ממלכא
 תנו קדם מלכא ואנא איעול בתוך
 ואקום ית פיתגמתי ותבאבת שבע
 אל המלך חתורה והמלך וקן מאר
 ואבישג השונמית משרת את המלך

ועלת בת שבע לקדם מלכא לאחור
 בית משכבא ומלכא סוב לחדא ואב
 ואבישג ומז שונם משמשא קדם
 מלכא ותקד בת שבע ותפתחו וליה
 ויאמר לה המלך מה לה ובר עתפתע
 וקצרת למלכא ואמר לה מלכא מה לה
 ותאמר לו ארצי אתה נשבעת ביהוה
 אלהיך לאמיתך כי שלמה בנך ימלך
 אחרי והוא ישב על כסאו ואמרת
 ליה ריבוצי את קיבצתא במימרארז
 אלהיך לאמיתך ארז שלמה ברך זמין
 בתרי והוא תנב על כוסו מלכותו
 ועתה הנה ארצו מלך ואנא ארצו
 המלך לא נדעת ונען הוה ארצו מלך
 ואת ריבוצי מלכא לא ידעתא וזנב
 שור ומריא וצאו לדוב וקרא לבינך
 המלך ולאמיתך הכחו וליאב שר
 הצבא ולשלמה עבדך לא קרא ונבם
 תוריו ופטימין וצאו לסג ומיזלכל
 בני מלכא ולאמיתך בהנא וליואבות
 חילא ולשלמה עבדך לא זמין ונתה
 ארצו המלך עני כל ושר אל עליד
 להגיד להם כי ישב על כסא ארצו הוה
 המלך אחרינו ואת ריבוצי מלכא עני
 כל ישראל סבדו עול לחונא לחונין
 ותב על כוסו ריבוצי מלכא בתרי
 והוה כפושב ארצו המלך עם אבתו
 והייתי אני ובני שלמה חטאים ויהי
 בד ושכב ריבוצי מלכא עם אבתו
 ואסר אנא ובני שלמה מיתקין והנה
 עורסה מדבדת עם המלך ונתן הנביא

ל חסו
 ולכח חסו
 לויסכונת
 קינח חסו
 חסו חסו
 חסו חסו

אמר דבן זמין שוכני אלמלך חסו חסו חסו

בא וקרא עד דהיא ממללא קד מלכא
 ונתן נביא אתא ויצדו למלך לאמר
 הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו
 למלך על אפי ארעה וחמאו למלכא
 למימר האנתן נביא ואתא לקדם
 מלכא וסגיד למלכא על אפיה על א
 ארעא ויאמר נתן
 ארעא המלך אתה אמרת ארעא
 ומלך אחר והוא יסב על כסא ואמר
 נתן ריבונ מלכא את אמרת ארעא
 ומלך בתרנ והוא יתב על כורסי
 מלכות כי חד היום וזבח שור ומרא
 ויצאו לבב ויקרא לכלב המלך ולשור
 העבא ולאביתר הכהן והנע אכלים
 ושתיים לפניו ויאמרו יחי המלך
 ארעא ארעא ארעא ויבא דין ונכסותיו
 ופסחיו וישא לסג חמיו לכל בע
 מלכא ולדבני חמלא ולאביתר כהנא
 וקא אינון אכלין ושתי קדמיה
 ויאמרו יצלה מלכא ארעא ולי אע
 עבדך ולצדוק הכהן ולכנתו כי
 והודע השלמה עבדך לא קרית
 ולי אעא עבדך ולצדוק כהנא ולכנתו
 כי והודע השלמה עבדך לא
 זמיו אם מאת ארעא המלך טהרת
 הדבר הזה ולא הודעת את עבדך כי
 וסב על כסא ארעא המלך אחרי
 אב פז ריבונ מלכא הנה פיתגמא
 הדין ולא הודעת את עבדך מן יתב
 על כורסי ריבונ מלכא בתרנ
 ויעו המלך דוד ויאמר

דוד או לי לבת שבע ותבא לפני המלך
 ותעמיד לפני המלך ואתיב מלכא
 דוד ואמר קרו לי לבת שבע ועלת
 לקדם מלכא וקצית קדם מלכא וישמע
 המלך ויאמר חיי יהוה אשר פרה
 את גפשי מכל צרה וקום מלכא
 ויאמר קום הווא לי דפרק תנעשו
 מכל עקא כי באשר נשבעתי לך
 ביהוה אלהי ישראל לאמר מי שיהיה
 בער ימלך אחרי והוא וסב על כסא
 תחתו כי כן אעשה היום הזה ארי
 כמא וקנימית לך במימרא דמי
 אלהא ישראל למימר ארי שלמה
 ביד ומלך בתרנ והוא יתב על
 כורסי מלכות תחתו ארי כן אעבד
 ויבא דין ותקד בת שבע אפיק ארע
 ותשתחו למלך ותאמר יחי ארע המלך
 דוד לעולם וברעת בת שבע על אפיה
 על ארעא וסגדת למלכא ואמרת
 ותקום ריבונ מלכא דוד לעולם
 ויאמר המלך דוד קראו
 לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולכנתו
 כי והודע ויבאו לפני המלך ויאמר
 מלכא דוד קרו לי לצדוק כהנא ולנתן
 נביא ולכנתו כי והודע ואתו לקום
 מלכא ויאמר המלך להם קחו עמכם
 את עבדי ארעא ואת כנתו את שלמה
 בני על הפרדה אשר לי והודעתם
 אתו אל גחון ויאמר מלכא להודעם
 עימכו ות עבדי ריבונ ותרכבו
 ות שלמה ביד על כורסי ארעא ותחתו

לעיל באריתא חמדין כי סן תרין לעולם סלין ו בעורב וסין
 יאמרו תרין וכל כסא וסביבא דב סלין כי סן ה סלין
 ו רסיס תוקד וסבו וקציפוט אוביית ואני ואתה מאמס

115 R

והיה לשלוחה ובישח אותה שם
 צדוק הכהן ותנו הנביא למלך על
 ישראל ותקעתם בשופר ואמחתם
 יחי המלך שלמה ובישח אתה תמוז
 צדוק כהנא ותנו נביא לבישח מלכא
 על ישראל ותקעו בשופרא ותמרוז
 ועל מלכא שלמה ועל תם אחריו
 ובא השב על כסאו והוא מלך בחת
 ואות צדוק להיות צדוק על ישראל
 והנה ותקעו בתרומה ותתל ותמז
 על מוסר מלכותי והוא ימלך בחת
 ותתקידת לבישח מלכא על ישראל
 ועל הנה וען בניהו בן יהודע את
 המלך ואמר אמן בן יאמר יהוה אלהי
 ארץ המלך ואתם בניהו בן יהודע
 ותמלכא ואמר אמן בן יהודע
 מז קס"י אלהיך הרבוצ מלכא
 היה ארץ עם ארץ המלך בן יהו עם
 שלמה ועל את כסאו מלכא ארץ
 המלך יהו ככא ונהו ממלך רז"ל
 במעשה הרבוצ מלכא בן יהו במעשה
 השלמה ותכלית מרסחו במלכא
 מלכותא ורבוץ מלכא יהו ויהו
 צדוק הכהן ותנו הנביא וסמחו בן
 יהודע ותמרוז ותמלכא ומלכא את
 שלמה על מרדת המלך יהו ותלכו
 את על גחון ונתת צדוק כהנא וען
 נביא ותמרוז בן יהודע וקשתיה
 ותלכא ואמלכו את שלמה על מרדת
 המלך יהו ותמרוז ותנה לשלוחה
 ושח צדוק הכהן את קרן השופר

האהל ומשח את שלמה ותקעו בשופר
 ותמרוז כל העם וחי המלך שלמה ועם
 צדוק כהנא את קרנא רבישחא מן
 משוכנא ומשח את שלמה ותקעו במ
 בשופרא ותמרוז בלעמא וצלח מלכא
 שלמה ועל כל העם
 אחריו והעם מחללים בחללים וטמחים
 שומחה גדולה ותקע הארץ בקולם
 וכלוקו כל עמי בתרומה ועמא מע
 משבחין בחינא ותנו חרומא רבא
 ועת ארעא בקלותו וטמיע ארציה
 וכל הקרואים אשר אתו והסכלו לאמר
 וישמע יואב את קול השופר ויאמר
 מדוע קול הקרנה הזו ושמיע ארציה
 וכל ויציא דעמייה ואינון ספקול
 למיכל ושמיע יואב את קול שופרא ותמר
 מא רזן קל קרנא אושתצטת ערדו
 מדט ותנה ונתנו בן אביתר הכהן
 בא ותמר ארצהו באמי אש חיל
 אתה וקוב תבשרי עד יהוא ממלול
 והא ונתנו בן אביתר כהנא אתם ואת
 ארציהו על ארץ צדוק החיל חטיו את
 ונטב תבשר ויען ויען
 ויאמר לארציהו אבל ארבע המלך
 יהו המלך את שלמה ואתם ונתנו
 ואמר לארציהו בקושטא ריבוצא
 מלכא יהו אמלכו את שלמה וישלח
 את המלך את צדוק הכהן ואת נתנו
 הנביא ובניהו בן יהודע הכהן צדוק
 ותמלכו ותרכבו אותו על פרדת המלך
 ושלח עמייה מלכא את צדוק כהנא

ותקעו יק וס"י בארציה הארץ העיר העיר וס"י וס"י וס"י
 ותקעו חתום בכל הדין ארמוס יאמרנו יהוה אביש ערדו ותמוז
 ועתה ויען יקע יקע ויט שמה ליקעם ייטע השופר

אה
 אפית מלא
 זלמא קו
 ימרוז ושלוחה

ותנתו נביא ונביא ויהי דבר ויהי דבר וקשתות
וקלעים וארמיות ותיה על כודנתא
ומלכא ומשחו אתו צדוק הכהן
ונתו הנביא לילך בצחון ועלו משום
שמחים ותהם הקדוה הוא הקול אשר
שמעתם ומשחו תיה צדוק הכהן
ותיה נביא למלכא בשילהא וסליקו
ניתמו כד חרו ואישתגשות קודתא
הוא קלא ושמיעתו וזכ ושכ שלמה
על כפא המלכה ואף תב שלמה
על כודת מלכותא וזכ באר עבד
המלך לכרך את ארונט המלך ויהי
לאמר תטיב אלהיך את שם שלמה
משכר ויעל את כסאו מכסא הש
וישתחו המלך על המטבח ואתא
עבד מלכא לברכא ית רובנא מלכא
יהי למימר וזכוב לי ית שום שלמה
משכר ומכר ית כורסוהי מכורסו
מלכותך ומצד מלכא על שווא וזכ
נכה אמר המלך ברוח יהוה אלהי
ישראל אשר נתו היום ישב על כסאו
ועיני ראות ואף כדון אמר מלכא
מיה לי אלקא וישראל ויהי וזכ
הזכר זמב על כורסו מלכותו ועני
חזיו ויחררו וקפו כל הקדואים
אשר לארניהו וילכו אושר לרבו
תעוהו וקמו כל זמני ארל ארציה
ואלו גבר לארניהו וארניהו ירא
מלכא שלמה ויקם וילך ויחזק בקדנת
המזבח וארניהו דחול מן קדם שלמה
וקם ואול ואתקיה בקדנת מדבחה וזכ

הם
ל
ל
ל
ל

ל
ל

אלהים

ל
ל
ל

ל
ל

ל
ל

ל
ל

ל
ל

ל
ל

לשלמה לאמר הנה ארניהו וראאת
המלך שלמה והסד אהו בקדנות
המזבח לאמר ושבע ליכמוס המלך
שלמה אם ימית את עבדו בחרב
ואמתחיה לשלמה למימר האמת
דחול מן מלכא שלמה והא אחר
בקדנת מדבחה למימר וקיים לי
כחובא דיו מלכא שלמה ולא וקשו
ית עבדיה בחרבא ויאמר שלמה
אם יהיה לבד חול לא יכול משעתו
ארצה ואם רעה תמצא בו ומרת
ואמר שלמה אם יהי לצר רחול
חטאין לא יפל מיבער ריפיה לא
לארעה ואם בישתא מישתבחיה
יתקטיל וישלח המלך שלמה ויהי
ורדהו מעל המזבח וזכא וישתחו
למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך
לבינתך ושלח מלכא שלמה ואחתיה
מעלה מדבחה ואתא וזכר למלכא
שלמה ואמר ליה שלמה אנחול
לבינתך ויקרב וימחה
למית ויצו את שלמה בע לאמר
וקרבו יומי כוד לזכמת תפידית
שלמה ברית למימר אנכי הלה כוד
כל הארץ ותדקת והמת לאיש אנה
אחול בארץ כל ארעה ותמתקח חותן
לצב רחול חטאין ושכחת את משמת
יהוה אלהיך ללכת בדרךך ולשמך
חקתו ומצותו ומשפוטו ועדותו
בכתוב בתורת משה למען תשכיל
את כל אשר תעשה ואתכל אשר

כל קריא פדומו ועדונו ביה מן ערמך וערמך ומי שומר לך
חשבו בעבודי אסור וכל ערמך וערמך דכחיה ביה מן ערמך
וערמך ומי שומר לשלמה פלכית וערמך באשר תמיוך דק
ומי שומר ביה מן פניו ב כדקדך דקצויה חטי פלכית מלכא
פלאותי צדו דייבית

תפנה שם ותוסף ית מפורת מימדו
 ויהי אלהיך למהך באורחך דתקנן קוד
 קדמוהו ומימד קדמוהו פיקודו דה
 ודיעוהו וסודותיה כליא דבתב בא
 באוריתא רמשה בדיל דתעלה תכל
 התעמיד וכל אתר דתתפני לתמי
 למעורקים יהוה את דכיו אשר ובר
 על לאמר אם ישמרו בנד את דרמס
 ללת תעו באמת בכל לבכם ובכר
 נפטם לאמר לא יכרת לב איש מעל
 כסא ישראל בדיל דיקום לי ית פותגיה
 דמליל על למימר אם יסדון בנד
 מת אורחותו למהך קדמי בקשוט א
 בכל ליבחו ובכל נפשחו למימר לא
 יפסוק לב גבר מעל מוסו מלכותא
 דישראל ונע אתה ודעת את אשר
 עשה לי ויאכבו צדוה אשר עשה
 לשון שרי עבדות ושראל לאכז
 כזע ולעמשא כזולת ויהדגם וישם
 דמי מלחמה בשלם ויתן רפי מלחמה
 בתרתו אשר בכתמו ובמעלו אשר
 ברעיו ואף את דדעת מדועכו לי
 ויאכ בר צדוה דעבה לתרו רכע
 חילותא דישראל לאכז בר צ
 ולעמשא בר יתר וקט ליעון בערבותיה
 ודמי דתחשוב דמחון עלוה ברם
 תבחי קרבא ותוב לחון בכמת שפ
 שלכא ואשר דמחון באיספערק
 דחורמה ודש בטליתא דבר צוה
 ועשות כחכמת ולא תורד שיעבו
 בשלם שאל ותעמיד כחכמתך ולא

תחת שימחה בשלמא לשאל ולבנ
 ברזלי הגלעד תעשה חסד והיו באכל
 שלחנך כי כן קרבן אלו בברחי כפני
 אבשלום אחיך ולבני ברזלי גלעד אה
 תעביד טיבו והיו באכל פתוד ארי
 אונו כופיקו צרכי בני ישראל מן קום
 אבשלום אחיך והנה עמך שמעו בו
 גראבו הימני מבחורים והוא קללני
 קלה נמרס ביום לבתי מחנים והוא
 ירד לקראתו חרדו ואשבע לו בזהו
 לאמר אם אמיתך בחרב והא רבך
 דבית אולפניה עמד שמעו בר גראמר
 שפט בציון דמערמית והוא לופט
 לופט מירא ביזמא דאולית למחנים
 והוא נחת לקדמותו לירדנא וקנימת
 ליה במיכרא דיל למימד ולא אקטלעך
 בחרבא וענה אל תנקה בי איש חס
 אתה ודעת את אשר תעשה לו
 והורדת את טיבתו בדם שאל ובעז
 לא תזכיניה ארי גבר חכים את ותדע
 ית דתעמיד ליה ותחת ית שיבתיה
 בקטלא לשאל וישכב דוד עם אבתו
 ויקבר בעיב דוד וישכב דוד עם אבתו
 ואיתקבר בקרת אדוד
 והמים אשר מלך דוד על ישראל
 ארבעים שנה בחמיון מלך שבע
 שנים ובמ ושלם מלך שלשים ושלש
 שנים ונמא דמלך דוד על ישראל אל
 ארבעין שנים ובמ ושלם מלך תלמי
 תלת שנים ושלמה ישב על כסא דוד
 אכז ותבן מלכותו מאד ושלמה יתיב

במחורו
שבע שנים

ל

וענה אל בנקתו
 שד ירושלי וברון לא הנמיניה ארום גבר חסם אנת
 ותנע ית דתעמיד ליה ויקי בר זפק מלמילד בעז
 ובחיה ית שיבתיה בקטלא לבית קבורתא ארום
 איספערקו ברון גבואה דשיינים נפקין מינו פריקין
 לבית ושרל • במלכות • פדאי • • • • •

על בורקי דוד אביו ואית קנת מלכותו
 לחדא ויבא ארניהו בו
 חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר
 השלם בואך ויאמר שלום ואתא ארנה
 בן חגית לות בת שבע אימיה ושלמה
 ואמרה שלם מיתך ואמר שלם
 ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר ואמר
 מיתגב אית לי למילא עימד ואמרה
 מיליל ויאמר את זרעת ביליל היתה
 המלוכה ועלי שמו בל ישראל פניהם
 למלך ותמכ המלוכה ותהי לאחי כי
 מיתה היתה לו ויאמר את זרעת ארי
 ויללהת מלכותא ועלי שמו אורי
 ישראל - אפיהו לפיה מלכא
 ואיסתחית מלכותא הות לאחי ארי
 מן קדם ל הות ליה ועתה שאלה אחת
 קטנה אנכי שאל באתך אל תשכי
 את פני ותאמר אליך דבר ועשו שאלה
 תדא אנא שאל מינד לא תתוכי
 את אפי ואמרת ליה מיליל ותאמר אמר
 נא לשלמה המלך כי לא יטוב את פני
 ותנו לי את אמו שגו השונמית לאשה
 ואמר אימיה בעו לשלמה מלכא ארי
 לא יתב ית אפי ותנו לי את אמו שגו
 שונם לאתך ותאמר בת שבע כותבא
 ארכי עליך אל המלך ואמרת משעו
 טב אנא אמיליל עלך קדם מלכא
 ותבא בת שבע אל המלך שלמה
 לדברו על ארניהו בקדם המלך לקרא
 לקראתה וישתחו לה ולשב על כסא
 וישב כסא לאם המלך ותשב לימינו

דוד המלך
למאת

דוד המלך
למאת

ישיב בו בק וטוב וטובט על חבות כעט יורה הרעט לאיש
 כבוד כבודי איה דעת וטו כנפך עט חבל ויהי חסעם אפיה
 חרע אלוה התאמן כענה ספרי בענת סוף לאיסי

ואתת בת שבע לתמלכא שלמה
 לפי לא צימיה על ארניהו וקם מלכא
 לקדמיתה סמיה לה ותתבעל סוסיה
 וטו כותבא להמיה דמלכא ותשב
 לימינה ותאמר שאלה את זרעת
 אנכי שאלת באתך אלי תשב אתה
 ותאמר לה המלך שאלו אמר כי לא
 אטוב את פני ואמרת שאלה אחת
 זעומא אנא שאל מינד לא תתב
 ית אפי ואמר לה מלכא שאלו אמר
 ארי לא אתיב ית אפי ותאמר ותנו
 את אמו שגו השונמית לארניהו אחי
 לאשה ואמרת תתיהב ית אמו שגו
 דמו שונם לארניהו אחי לארניהו
 ועו המלך שלמה ויאמר לאמו ותנו
 את שאלת את אמו שגו השונמית
 לארניהו ושאלו לו את המלוכה כי
 הוא אחי הצדק מינו ולו לאמית
 הכהן וליואב בן צרויה ואתיב מ
 מלכא שלמה ואמר לאימיה תבא את
 שאלה ית אמו שגו דמו שונם לא
 לארניהו ושאלו ליה ית מלכותא
 ארי הוא אחי וקשוט מינו הלא
 בעצא דראתו הוא ואמית מנה
 הוא בן צרויה
 וישבע המלך שלמה ביהוה ואמר
 בה יעשות לי אלהים ובה יזמתי כי
 בצפשו דבר ארניהו את הדבר הזה
 וקיים מלכא שלמה כפימיה דיה
 למימד ברין ועבדו לו ויבדמן חסין
 ארי בצפשה מליל ארניהו סת כותבא

דוד המלך

ישיב בו בק וטוב וטובט על חבות כעט יורה הרעט לאיש
 כבוד כבודי איה דעת וטו כנפך עט חבל ויהי חסעם אפיה
 חרע אלוה התאמן כענה ספרי בענת סוף לאיסי

הדן ועתה חי יהוה אשר הביעני ומי
 ושיבני על כסא רוד אבי ואשר עשה
 לי בית באשר רוד כי היס יזכית ארצתי
 ובני קיים הוא לי דאתקנני ודאותפני
 על מרסי מלכותא דרוד אבא ודקיימ
 לי מלכו כמא דמליל ארי ונמא דיון
 יתקטל ארצתי ויטול המלך שלמה
 ביד בניה בן יהודע ויפגע בן ויקת
 ושלח מלכא שלמה ביד בניה בר
 יהודע ושלח ביה וקטליה
 ולאביתר הכהן אמר המלך ענתותך
 על שודך כי איש מות אתה וכוים
 וזה לא אביתך כי נשאת את ארון
 יהוה אלהים לפני רוד אבן ובי התעמת
 בכל אשר התעסק אבן ולאכ כהנא
 אמר מלכא לענתות איזיל לך לקרנה
 ארי גבר חמב קטול את וביזמא הדן
 לא איקטלין ארי נטלתא ית ארצתא
 ודן אדם קדם רוד אבא ווארי
 איתענתא בכל דאיתעמ אבא ו
 ונרש שלמה את אביתר מהותסון
 ליהוה למלא את רוד יהוה אשר רוד
 שלמית עליו בשילה ותרוך שלמה ית
 אביתר מלמיהו בהיו משמיש קדם
 וישמיהו ויתפיתגמא דמליליה על
 בית עליו בשילה
 והשמועה באה עד יואב כי יואב נפח
 אחיו ארציה ואחר אכשלום לא
 נטה ונפס יואב אל אהל יהוה ויהוה
 בקרנות המזבח ובמורתא מיסת עד
 יואב ארי יואב איתפמ בתר ארציה

דב
דב

דב

דב

א"ל
ד

ובתר אכשלום לא איתפמ ואפן יואב
 יואב למשכא דיו ואתקיה בקרנת
 מדבחה ויצר למלך שלמה כי נפס יואב
 אל אהל יהוה וזכה אצל המזבח ושלח
 שלמה את בניה בן יהודע לאמר לך
 פגעני ואיתחיה למלכא שלמה ארי
 אפן יואב למשכנא דיו והא כסטר
 מדבחה ושלח שלמה ית בניה בר
 יהודע למיכר איזיל שלוט ביה ונמא
 בניה אל אהל יהוה ויאמר אלוכה
 אמר המלך צא ויאמר לא כנפיה אצות
 וישב בניה את המלך רוד לאמר
 כה רוד יואב וכה ענני ואתא בניה
 למשכנא דיו ואמר ליה בדני אמר
 מלכא פיק ואמר לא ארי כמא איתקטול
 ואתניב בניה ית מלכא פיתגמא למיכר
 ביון מליל יואב ודניו אתבני ויאמר
 לו המלך עשה באשר רוד ופגע בן
 וקבחהו והסירת רמי חפס אשר שפן
 יואב מי עלו ומעל בית אבן ואמר ליה
 מלכא עיביר כמא דמליל תמישלוט
 ביה ותקבר וניה ותפלח חובת דס ונמא
 דאשר יואב מצו מינן ומזכית אבא
 והשניב יהוה את דמו בראשו אשר פגע
 בשני אנשים צדקים וטובים מלני
 ויהרגם בחרב ואבן רוד לאידע את
 אבן בוס שר צבא ישראל ואת עמשא
 בן יתר שר צבא יהודה ויתעל לל מתחובת
 קטוליה ברושיה רשלוט בתרון צרון
 דוכאין וטבין מינה וקטלניו בחרבא
 ואבא רוד לאידע ית אבנן בר ע רוד

149

חלק ישראל ונת עמשא בר יהו רב
 חלק א דיהודה ושכו דמיהם בראש חו
 וראב ובראש חו רע לעלם ולרוד ולרע
 לביתו חכסא ויהי שלום שרעולם
 מעם יהוה ויתוב במהון סושי וראב
 וברושבנותו לעלם ולרוד ולרע חו
 לביתו חכסא ויהי שלום ויהי שלום א עד
 שלמא מן קדם ל ויעל בצוהו בו יהודע
 ופונג בו חכסא ויהי ויקב בביתו במדבר
 וסליק בניה בר יהודע ופלט ביה
 וקסליה ואיתקב בביתו במדבר א
 ויבן המלך את בניהו בו יהודע חחמו
 על הצבא ואת שרין חכסא הכהן נתן
 המלך תחת אביתו ויבן מלכא ית
 בניהו בר יהודע חילופיהו של חלק א
 וית צדוק כהנא משי מלכא חלק אביתו
 וישלח המלך ויקרא לשמעון ויאמר
 לו בנה לך בית מירושלם ויטובת שום
 ולא תצא משם אנה ואנה ושלח
 מלכא וקרא לשמעון ויאמר ליה בצ
 לך ביתא מירושלם ותמנע תמן ולא
 תפוק מתמן לכא ולכא והיה ביום
 צאתך ועברת את סל קדרון יהע
 תדע כי מות תמות ומה יהיה בראשך
 ויהי ביום מפקדך ותעביד ית עולא
 דקדרון מידע תדע ארי ממות תמות
 חובת קטלך תהי בראשך ויאמר
 שמעון למלך טוב הדבר כאשר דבר
 אדם המלך בו ועשה עמך וישב
 שמעון מירושלם ויבן רבים ואמר
 שמעון למלכא תקון פיתגמא כמא

כו
 כז
 כח
 כט

המלך לרובו מלכא בו ועמד עמך
 ותבן שמעון בירושלם וימנע סגאיו
 ויהי מקדן שלש שנים
 ויברחו שני עבדים לשמעון אל אמש
 בו מצוד מלך גת וצרו לשמעון ללח
 לאמר הנה עבדך בנת והיה מסוף
 תלת שני וערקי תרון עבדיו לשמע
 לות אמיש בר מעוד מלכא דגת וחמו
 לשמעון למימר הא עבדך בנת ויקם
 שמעון ויחכש את חמרו וילך גת
 אל אמיש לבקש את עבדיו וילך שמע
 ויבא את עבדיו בנת וקם שמעון
 וירחם חמרו ואול לגת לות אמיש
 למיבשית עבדו ואלו שמעון
 ואיתתו ית עבדו בנת ויער לשלח
 כי הלך שמעון מירושלם גת וישב
 ואיתתו לשלח ארי אול שמעון
 מירושלם לגת ותב
 וישלח המלך ויקרא לשמעון ויאמר
 אליו הלוא הטבעתך ביהוה ואעז
 בך לאמר ביום צאתך והלכת אנה ואנה
 ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלו
 טוב הדבר שמעתי ושלח מלכא
 וקרא לשמעון ויאמר ליה הלא קמית
 עלך במימר ארי ואסקהידיך בך
 בך למימר ביום מפקדך ותהי לכא
 ולכא מידע תדע ארי ממות תמות
 ואמרת לו תקון פיתגמא שמעית
 ומידוע לא שמעת את שבועת יהוה
 ואת המצוה אשר צוית עליך ומיין
 לא נטרתיא ית שבועתא רי וית

ויבן המלך את בניהו בו יהודע חחמו
 על הצבא ואת שרין חכסא הכהן נתן
 המלך תחת אביתו ויבן מלכא ית
 בניהו בר יהודע חילופיהו של חלק א
 וית צדוק כהנא משי מלכא חלק אביתו
 וישלח המלך ויקרא לשמעון ויאמר
 לו בנה לך בית מירושלם ויטובת שום
 ולא תצא משם אנה ואנה ושלח
 מלכא וקרא לשמעון ויאמר ליה בצ
 לך ביתא מירושלם ותמנע תמן ולא
 תפוק מתמן לכא ולכא והיה ביום
 צאתך ועברת את סל קדרון יהע
 תדע כי מות תמות ומה יהיה בראשך
 ויהי ביום מפקדך ותעביד ית עולא
 דקדרון מידע תדע ארי ממות תמות
 חובת קטלך תהי בראשך ויאמר
 שמעון למלך טוב הדבר כאשר דבר
 אדם המלך בו ועשה עמך וישב
 שמעון מירושלם ויבן רבים ואמר
 שמעון למלכא תקון פיתגמא כמא

שבועת ה הן וסב סגור תהי חחמו וכו' וכו'

תפקידות ופקודות ערך
 ואמר המלך לשמע אתה ידעת
 את כל הרעה אשר ידע לבס אשר
 עשית לדוד אני והשבי יהוה את
 רעתך בראשך ואמר מלכא לשמע
 את ידעת כל בישות אדע לעבד
 דעבד דוד אבא ותב ידע
 בישותך בראשך והמלך שלמה ברוך
 וכסא דוד יהוה נכון לפע יהוה ער
 שלם ומלכא שלמה ברוך ובדרכי
 מלכותא דוד יהו מתקן קדסו עד
 עלמא ויצו המלך את בניהו בזה הודע
 ויצא וסבע בו וזמית והממלכה נבונה
 ביד שלמה ופקיד מלכא את בניהו
 בר יהודע ועמק ושלט ביה וקטליה
 ומלכותא איתקנת בידא דשלמה
 ומתקנו שלמה את פרעה מלך מצרים
 ויקח את בת פרעה וביאה אל עמ
 דוד ער בלוט לבנות את ביתו ואת
 בית יהוה ואת חומת ירושלים
 סביב ואיתקנו שלמה בפרע מלכא
 דמצרים ודבר את בת פרעה ואיתקנה
 לקותא דדוד עד דפויצו למיבני את
 ביתיה וית בית מקדשא דני וית
 שורא וירושלם סחור רוק העם
 מזבחים סבמות כי לא נבנה בית לשם
 יהוה עד ומינס חקם להוד עמא
 מדכחין על במתא ארילא איתבני
 בית אל שומא דוד עד ומינס האמון
 ויאהב שלמה את
 יהוה ללכת בחוקות דוד אביו רוק

בבמות הוא מזבח ומקדש ורחים שלמה
 את פולחנא דוד למיכל בצורת דוד
 אמרו לחוד על במתא הוא מדבד
 ומקיס בו סמיו וילך המלך גבעון
 לזבח שם כיהוה הציה הגדולה אלה
 עולות ועלה שלמה על המזבח ההוא
 וצח מלכא לגבעון לדבחא עמו ארו
 היא במתא רבתא אלה עלות יסירה
 שלמה על מדבחא ההוא בגבעון צאה
 יהוה אל שלמה בחלום הלילה ואמר
 אלהים שאל מה אתו לך בגבעון איתג
 לן לשלמה בחלומא דלילה ואמר יי
 שאל מה אתו לך
 ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך
 דוד אני חסד צדק באשר הלה לפניך
 באמת ובצדקה ובמשורת לבב עמך
 ותשמר לו את החסד הצדק הזה ותמן
 לובן יסב על כסאו כיום הזה ואמר
 שלמה את עבדך עם עבדך דוד אמר
 חיסדא רבא כמא דהליך קדמך בקט
 בקשוט ובזכו ובתרימות לבא קומך
 ובצדק ליה את חסדא רבא דדוד
 ויהבת ליה בר יתב על מוסודי
 כיומא דדוד ועתה יהוה אלהי אתה
 המלכת את עבדך תחת דוד אביו ואמ
 נער קטן לא ארע צאת וכוזא ובעול
 אה את אמלכת את עבדך תחות דוד
 אבא ואמא יצק אער לית אמא דע
 למיפק ולמישל ועבדך בתך עמך א
 אשר בחות עם לב אשר לא זמנה
 ולא יספר מרב ועבדך בע עמך

אלו הן זמין קטין וסיכ לעבור לשמוע טעמיה מלכת
 ודעתי דישתה ספעה בונה וכל אמתות וזו כוונתה

תרגום ירושלמי ויתחנן שלמה
 ובקר דמית קטן עני רבא השלמה דתתה כתיב ליה עיל
 ואיתחנן שלמה עינס פרעה מלכא ומצרים

חלק ד' ויד אמר והארכת את ימיו
 ואם תהיך באורחן ותקנו קדמי ליש
 קמחיה ופיקודיה כמא דהלק חד
 אבדו ואורחיה ית נזכר
 וקץ שלמה ותנה חלום ויבא
 ירושלם ויעבד לשן ארון ברית יהוה
 ועל עלות ועש שלמים ועשמתה
 לכל עבדיו ואיתער שלמה ותא
 חלמא ואתא לירושלם וקם קדם
 ארון קמחיה ד' ואמר עליון תבס
 מכסת קודשיו ועבד משתא לכל
 עבדוהו או תבאנה
 שנים נשים ונת אל המלך ועמנה
 לפניו בקיו אתאה ורמיו נשיופועיה
 למדו קדם מלכא וקמא קדמיהו
 ותאמר האשה האחת כי ארני אני
 והאשה הזאת ישבית בבית ארד
 ואלו עבד בבית ואמרתי איתתא
 חדא בלעו רפוני אנא ואיתתא
 נתבן בביתא חד וילידית עמה
 בביתא והיו ביום השלישי לילדת
 ותלד גם האשה הזאת ואנחתי יח
 ואין זה אנת בבית זולתי שנים
 אנחתי בבית והוה בוכא תליתא
 למילתי וילידת אף איתתא חדא
 ואנחתי ובאין לית נכרי עיני
 בביתא אילתי תתיו אנתא בבית
 ומית בן האשה הזאת לילה אשר
 שכבה עלי ומית בן איתתא חדא
 בלילה ושכבת עליו והקם בחד
 הלילה ותקח את בני מאצלי ואמר

פ' פ' ו'
 פ' פ' ו'
 פ' פ' ו'

המטות
 ויבא
 פ'

ב

ט

ט
ט

דאיתר עיתא עם סג דלא יתחשכו
 ולא יתכונמו ונת לעבדו לבטע
 לשפט את עבד להקין ביו טוב לרע
 כי מי זכר לשפט את עבד הכבד הזה
 ותיתיו לעבדו לבטע ליהדו יתעפן
 להיסכר ביו טוב לביט ארזי מן היכול
 למדו יתעפן סגיא הדין ויוטב
 הדבר בעיני יהוה כי טאל שלמה את
 הדבר הזה ושפר פיתגמא קדם אר
 טאל שלמה יתפיתגמא הדין
 ואמר אלהים אלו יען
 אשר שאלת את הדבר הזה ולי
 שאלת לד ימים רבים ולא שאלת לד
 עשר ולא שאלת נפש אבד ושאלת
 לד הבין לשמע משפט ואמר ויליה
 חלק ד' שאלתא יתפיתגמא הדין
 ולא שאלתא לד זכיו סגיאן ולא
 שאלתא לד עיתא ולא שאלתא
 נפש בעלי דבך ושאלתא לד
 כבדיתא למיטמע רעא הנה עשית
 כובד הנה נתתי לד לב חכם ונבון
 אשר כבד לא היה לפניך ואחר
 לא יקום כמותו והא עכרית כפיתגמך
 הא חכמת לד חכים וסבלתו דבון
 לא היה קדמך ובתך לא יקום כמותך
 אשר לא שאלת נתתי לד גם עשר
 גם כבוד אשר לא היה כבוד איש
 כמלכא בל ימך והא דלא שאלתא
 חכמת לד אף עתרא אף יקר אדלא
 וההכונת גבר במלכא בל זכיו ואם
 תלך בדרך לשמד הקדמי צותכא אשר

הנה הנה טבל
 סגיאן סגיאן

ולי ט' מנע בפיפרא וסיפיקון וסלישי אורס כסמיע כסמיע וסלישי
 קוברים אל טע ככלותו וזקיותו

219 R

וישנה ותשכחה בראש ואת כבוד
 חמית השכיבה ביהוה וקמית בג
 ללא וקמית את ברוי מלית ואת
 רמבא ואשכבה לוחה וית ברה
 מיתא אשכבת לוחי ואקם בקר
 להק את בני והנה מית ואתבונן א
 אליו בקר והנה לא היה בני אשר
 יליתי וקמית בצמרא לאתקא ית
 ברו ותא מית ואיסתכלית ביה בצמרא
 והאל היה ברו דילדות ותאמר
 האשה האחרת לא כי בני החל ובק
 המית ואת אמרת לא כי בני המית
 ובני החו ותברכה לפני המלך ואמית
 אתתא אחרת לא כן ברו היא ואת
 מיתא היא אמרא לא כן ברו מיתא
 וברו היא ורצון קדם מלכא
 ואמר המלך ואת אמרת זה בני
 החו ובק המית ואת אמרת לא כי
 בני המית בני החו ואמר מלכא דא
 אמרא רון ברו חיה וברך מיתא דא
 אמרא לא כן ברו מיתא וברו חיה
 ויאמר המלך קחו לי
 חרב וביאו החרב לפני המלך ואמר
 מלכא אית לי חרבא ואיתאו חרבא
 לקים מלכא ויאמר המלך צרו את
 הילד החו לטוב ותט את החצי לאחת
 ואת החצי לאחת ואמר מלכא פסוק
 את רביא חיה לתרו והבולעה לחיה
 ותלעה לחרא ותאמר האשה אשר
 בנה החו אל המלך כי נכחו רחמיה
 עלבנה ותאמר בני אדני תנו לה את

תפלה ברה
 קלא מר עמיא
 ואמרת היא
 ואתקא

4

מלכ

מלכ